

Inledning: Dessa versar utgör en del av ett stridssamtal. Sadducéerna konfronterar Jesus med frågan om de dödas uppståndelse. Jesus gör striden kort. När Jesus kommer nära döden förmedlar han kärlek, gemenskap och trygghet. De får också vara våra ledord.

1. De döda uppstår (kärlek)

- a) Jesus tvekar inte. Han ger svar på tal. Han talar om sig själv som Uppståndelsen och Livet. Han visar det i handling när han uppväcker Jairus dotter, änkans son i Nain och Lazarus. Han visar sig som Uppstånden för sina lärjungar.
- b) Den gudomliga kärleken spränger alla gränser som tid och rum. Den spränger också döden. Vi följer våra döda även efter att de har lämnat oss. När Jesus uppväcker Jairus dotter, änkans son i Nain och Lazarus gör han det av kärlek. Och sp uppenbaras Guds kärlek till oss.
- c) Varje söndag bekänner vi och firar vi de dödas uppståndelse. Det är vad Jesus påstår och han använder sig ett bevis från Skriften.

2. Mose kallar Herren för Abrahams Gud (gemenskap)

- a) Om Gud är Abrahams Gud måste Abraham leva därför att Gud inte är en Gud för döda människor utan för levande, Apg 17:28 och Rom 14:8.
- b) Här finns en sanning som vi behöver levandegöra; nämligen gemenskapen med dem som har gått före. Vi ska inte åkalla de döda som de gör på TV, utan ha gemenskap med dem – vid nattvardsbordet.
- c) Guds rike är närmare oss än vi först tänker. Guds rike är här. Genom tron upplever vi paradiset redan här på jorden. Det är för oss som det var för Adam och Eva: "Vid kvällsbriserna hörde de Herren gud vandra i lustgården". Låt oss inte gömma oss för Herren som de första människorna gjorde. Låt oss tvärtom leva i gemenskap med honom. Kallelsen att leva i gemenskap med Herren Gud gäller varje enskild människa.

3. för Gud är alla levande (trygghet)

- a) De första kristna präglades av Jesu undervisning. De var trygga i sin gemenskap med honom. Han hade gång efter annan bevisade sin kärlek till dem och de litade på hans ord.
- b) Den tryggheten kan också vi ha. Vi vet inte när vår dödsstund kommer. Därför behöver vi dagligen leva i syndernas förlåtelse, av Guds Ord och sakrament. Var inte likgiltig. Låt oss vara beredda när vår dödsstund kommer. Vita arkivet är enligt min mening inte främst för att underlätta valet av psalmer för de anhörigas. Det ska du fylla i för din egen skull, som en förberedelse.
- c) Varje Högmässa minns vi våra döda. Vi tänder ljus, ber förböner och umgås med dem som har gått före. Men det är också en helg då vi förbereder oss för vår egen död. Vi ber om en god död. Om jag är svag, ångestfylld eller medvetlös? Då vet jag att uppståndelsen inte beror på mig eller min tro, utan på Kristus. Han ska rädda mig.